

Příloha k protokolu o SZZ č.

Vysoká škola: JU v Č. Budějovicích

Pedagogická fakulta

Katedra: hudební výchovy

Datum odevzdání posudku: 10. 7. 2020

Jméno: Martina Weisfeitová

Obor: Čju-Hvu

Oponent bakalářské práce:

doc. Mgr. František Hudeček

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Název práce: Rozvoj hudebnosti žáků základní školy

Kritéria hodnocení práce (označte vždy právě jednu z možností; A – výborně, B – velmi dobře, C – dobře, N – nevyhověl):

1. Struktura práce

(rozsah, logická návaznost, vnitřní vyváženost)

A	B	C	N
---	---	---	---

C

2. Metodologická a metodická stránka práce

(stanovení hypotéz a cílů práce a užití metod)

A	B	C	N
---	---	---	---

C

3. Práce s literaturou a dalšími informačními zdroji

(výběr, správná citace, použití, dodržování bibliografických norem)

A	B	C	N
---	---	---	---

B

4. Odborná správnost – znalost problematiky

(prokázání znalosti řešené problematiky, specifické znalosti a schopnost je aplikovat na konkrétní problém)

A	B	C	N
---	---	---	---

C

5

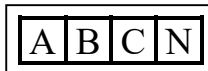
A	B	C	N
---	---	---	---

6

A	B	C	N
---	---	---	---

C

7. Formální a grafická úroveň práce

B

Otázky k obhajobě:

A large, empty rectangular box with a thin black border, intended for the student to write their questions for the defense.

Přečtení bakalářské práce Marty Weisfeitové ve mně zanechalo trochu rozporuplné pocity. Na prvý pohled je patrné, že jde o kompilativní práci, snažící se (alespoň dle uvedených citací) dopodrobna o klasifikaci a vymezení pojmů vážících se k problematice hudebnosti, jak k nim dospěly poslední 2-3 generace hudebních teoretiků, psychologů, sociologů a především pedagogů. Nic proti nim.

Je dobře, že se s nimi diplomantka seznámila, avšak nejsem si jist, zda bylo nutné na nich postavit tři čtvrtiny práce (30 teorie/10 praxe). Je to koncepční otázka vyvážení práce mezi teoretickou a praktickou částí, v jejím případě v neprospěch praktické, aplikační. Kdyby se autorka, jak tvrdí v Závěru, snažila v teoretické rovině postihnout jen základní psychologické pojmosloví hudebnosti, klasifikaci činností jejích jednotlivých složek, bylo by to pro práci dostačující. Jinými slovy řečeno: vypuštění prvních 14ti stran by koncepčně i věcně práci prospělo. I když je v nich vzorně odkazováno na čerpanou literaturu, nelze se ani opticky vyhnout dojmu, že celá teoretická část stojí jen na těchto citacích. Zkrátka – méně někdy znamená více a vyváženosti práce by to prospělo. Takto to vypadá, že diplomantka vcelku zbytečně naháněla stránky, možná i čas (viz nedotažená korektura s mnoha chybami označenými v tištěné podobě), v důsledku čehož se v práci trochu „utopila“.

Na poli didaktiky, resp. nástrojové metodiky v kapitole 8.4. je problematický návod na „rozhybání všech prstů“, stejně jako konstatování v Závěru, že diplomantka „zaznamenala výrazný rozvoj hudebních schopností zejména v instrumentální hře na klávesy...“, přičemž z textu o stránku dříve (str. 46) jasně vyplývá, že se nedostaly dále, než zahrát jedním prstem „Sedí liška pod dubem“. V této souvislosti se nabízí otázka, zda nechat zpracovávat studenty bakalářského studia témata s didaktickým zaměřením, neobeznámené s celou širší didaktické problematiky. Objektivně řečeno – snahu diplomantky o vlastní, praktický návod, při aplikaci teoreticky nabytých poznatků se šestiletou žačkou, jí upřít nelze. Na jediném modelu se však trochu míjí se zadáním, které si vytkla v názvu práce.

Práce je v přijatelné podobě, v poslední etapě patrně nebyl čas na její dotažení a odstranění vcelku zbytečných chyb.

Celkové hodnocení práce (výsledná známka není aritmetickým průměrem jednotlivých kritérií hodnocení práce): dobře

A - výborně	B – velmi dobře	C - dobře	N - nevyhověl
-------------	-----------------	-----------	---------------

V Českých Budějovicích dne 10. 7. 2020.....

.....

Podpis oponenta bakalářské práce